

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 117.

Trettende Sæssion.

32te Møde.

Torsdagen den 14de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Winther (fortsat): Altsaa er en saadan Udtalelse af den ærede Minister ikke noget Afgjørende, men den kan have en vis oplysende Betydning; men jeg har da ogsaa tilladt mig at give en anden oplysende Udtalelse, nemlig af den ærede Ordfører her i Thinget, og ligesom den ærede Minister er Ordfører for den ene Part, saaledes er Udvalgets Ordfører Ordfører for den anden Part i Sagen, og naar de komme til i visse Punkter at staae hinanden modsaatte, er det aabenbart, at man ikke er berettiget til derfra at drage noget bestemt Resultat med Hensyn til de fra forskjellige Sider fremkomne Udtalelser. Ved at høre den ærede Underviisningsministers Udtalelse om de Krav, der ere blevne gjorte, og som det forekommer mig, han selv lod forstaae, vare noget overdrevene — jeg skal ikke betegne dem, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) — er jeg kommen til at indsee endnu mere, hvor nødvendigt det vil være, at vi ved en ny Lov faae en nærmere Bestemmelse af det vedkommende Sted i Loven af 19de Februar 1861, og forsaavidt man skalde troe, at en saadan Lov ikke skalde komme til at have Indflydelse paa de nuværende Amtmands Gager, saa mener jeg derimod, at den dog maa komme til at faae Indflydelse paa dem, der blive ansatte, efterat den er givet, og at det derfor nok er værd at søge en Besparelse tilveiebragt saa snart som

muligt, naar det kan stee paa den rette Maade. Jeg skal iøvrigt af, hvad der er fremkommet fra forskjellige Sider, aldeles tiltræde den Ansættelse, der er bleven gjort gjældende af det ærede Udvalg, nemlig at det var i høi Grad ønskeligt, at man fik solgt de Jorder, der høre til visse Amtmandsboliger; thi nu seer man, hvorledes man kan komme til at have større Udgift af, at de ere tilstede, end om de ikke vare tilstede. Dette see vi af den Fortolkning, der er gjort gjældende med Hensyn til Lønningen for Amtmanden i Frederiksborg, idet man ikke vil regne de 400 Rd., han faaer gennem Embedsjord, for at have ligesaa megen Betydning som de Penge, han kan faae contant udbetalte, og paa Grund deraf har beregnet ham omtrent et Par Hundrede Rigsdaler mere i Sædtillæg. Det vil altsaa være en reen oekonomisk Fordeel at faae disse Jorder solgte jo før jo hellere.

Der er endnu en Hensigt, som jeg skal tillade mig at gjøre til det ærede Udvalg, forinden jeg slutter. Naar man seer § 8 igjennem, træffer man paa forskjellige Conti, hvorpaa der findes opført Pensioner og Understøttelser, og jeg vil da tillade mig at spørge, om det ikke vilde være hensigtsmæssigere, at Pensionerne bleve borttagne derfra og henførte under den almindelige Pensionsconto, forsaavidt det er virkelige Pensioner, og at derimod Understøttelserne bleve henførte under Ministeriets Understøttelseskasse. Jeg seer ikke, at der er Noget til Hinder for, at dette kan stee, da jo noget lignende er fastsat med Hensyn til forskjellige Embeds- eller Bestillingsmænd, som til forskjellige Sider ere afgaaede fra Statens